

[Stetter.]

ville vanskelighederne have været mangedoblet. Vore problemer er ikke EF's ansvar eller EF's skyld. De har helt andre årsager, nemlig dels de indenlandske forhold, dels de rystelser og forandringer, som finder sted i verdensøkonomien og i verdenshandelen. Vi oplever, hvordan det ene land efter det andet, vi selv inklusive, gribes af nervøsitet. Eksporten skal forøges, importen skal formindskes. Sådanne foranstaltninger fører automatisk til en begyndende depression.

Det er en simpel nødvendighed for os, at vi bevarer og udbygger den frie adgang til det store EF-marked for vor landbrugs- og industriproduktion. Det er ikke tilstrækkeligt at producere gode varer, de skal også sælges.

Araberlandene suger kapital til sig fra hele Vesteuropa og dermed også fra Danmark. Disse enorme kapitaler skal på en eller anden facon kanaliseres tilbage, og det har vist sig, at Danmark ikke selv magter at løse denne opgave. Jeg har forstået, at finansministeren forgæves har forsøgt at opnå lån hos Araberstaterne.

Vi skal derfor også i denne sag satse på EF. Det skal formentlig klares på den måde, at landene i fællesskab optager de nødvendige lån og fordeler provenuet forholdsmæssigt til de lande, som har størst ulempe af de forhøjede oliepriser. Men ingen kan på længere sigt acceptere at leve på lån, og derfor må EF-landene i fællesskab gennemføre foranstaltninger, som kan begrænse afhængigheden af de olieproducerende lande. Vi er tilhængere af en fælles EF-energipolitik.

De europæiske Fællesskaber har oplevet mange kriser, og vi vil fortsat løbe ind i nye konflikter. Det er langsomt at lære samarbejdets svære kunst. EF er kommet langt, men det tager tid at komme længere, fordi landene skal forhandle sig frem til resultaterne. Vetoretten har her sin store betydning, og vi fastholder denne ret, som giver et lille land som vort indflydelse og medbestemmelsesret.

Stod vi uden for Fællesskabet, kunne vi sejle vor egen sø. Ingen ville være interesseret i at hjælpe os, og vi ville overhovedet ikke have nogen som helst indflydelse på udformningen af vort lands fremtid. Det er af disse og andre grunde, at vi tilbageviser EF-

modstandernes angreb på vort medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Jes Schmidt (CD):

Som der har været god tradition for i 54 år, har jeg den pligt og ære i dag at fremkomme med spørgsmål, som berører det tyske mindretal nede i vor landsdel, Nord-slesvig.

Der er ingen anledning til at fortælle folketingets medlemmer og partier, at vi har et godt naboforhold. Det har jo været bekendt herinde på Christiansborg en hel del år. Men dette, at der består et godt og et tillidsfuldt naboskab, og at dette har fået en strålende bekræftelse ved folkeafstemningen den 2. oktober for 2 år siden, betyder jo ikke, at et godt naboskab dér, hvor to lande, to folk støder sammen, ikke behøver at plejes. Man skal sørge for, at et godt naboskab opretholdes, og man skal lytte til de vanskeligheder, som kan opstå, for at det kan bevares og udbygges.

Til plejen af dette gode naboskab hører, at man fremfører de problemer og vanskeligheder, som opstår hen ad vejen, og det er det, jeg gør i dag.

Det første, jeg vil nævne, er, at det tyske mindretal stadig ikke betragter spørgsmålet om mindretalenes parlamentariske repræsentation syd og nord for grænsen som endeligt løst. Mindretallet mener stadig, at det er urimeligt at anvende spærreklausuler på nationale mindretal. Det er sagt her i 1955 af repræsentanter for mange partier, men det synes at være gået i glemmebogen. Jeg håber, at vi i denne samling ved behandlingen af valgloven kan finde frem til en løsning, som også mindretallet kan anse for rimelig og tilfredsstillende.

Det andet, jeg vil fremkomme med, er en appel til socialministeren. Jeg vil appellere til socialministeren så indtrængende som overhovedet muligt om, at der ved de løbende forhandlinger om de dansk-tyske socialaftaler endeligt findes en retfærdig løsning for de borgere i landet, der har betalt deres præmie til de tyske forsikringsanstalter. I mine øjne er det en stor uret, der sker over for disse mennesker, der i god tro har betalt deres præmier og nu må opleve, at renten afkortes i den danske folkepension, som de også har betalt deres bidrag til. I kontaktudvalget for det tyske mindretal